

vegne, deriblandt mit eget, er godt. Sammenligner vi det med mange andre dagsordensforslag, som har udsigt til at blive vedtaget her i Folketinget, eller som er blevet vedtaget, er der ærligt talt nogle kraftige tænder i det, og der bankes nogle ordentlige søm i væggen, som ikke kan rrokkes fri. Og kombinerer vi det med den passage fra udenrigsministerens indlæg, som jeg før citerede, synes jeg nok, SF og Enhedslisten må kunne se, at de har opnået noget ved at rejse denne debat, og det er meget vigtigt.

I den sammenhæng synes jeg også, jeg vil nævne et par ting, som ikke er med i dagsordenen – og med velberåd hu. Den ene er, at planerne om udsendelse af udlændingeattachéer, som kommer fra andre dele af den danske centraladministration end dér, hvor de diplomater, der udsendes, normalt kommer fra, er tæt på at blive realiseret. Det tror jeg kan være medvirkende til en hel del af opretningen efter de vanskeligheder, som man har været oppe imod i det hidtidige forløb.

Jeg synes også, det med delegationen er en fremragende idé, og det skynder jeg mig at understrege at jeg ikke siger som formand for Retsudvalget. Det beder jeg mindeligt journalisterne om at huske på, og de kære journalister må ikke engang skrive i parentes: Han er i øvrigt formand for Retsudvalget. Jeg har i høj grad noteret mig, hvad både Venstre og De Konservative har sagt, men vil dog erindre om, at det ikke er altid, man kan undgå det, selv om man måske håber, at det kan blive understreget, at man er ordfører.

Jeg skal bare i flæng nævne et par eksempler fra de sidste 2-3 dage: Hr. Flemming Hansen, som i øvrigt er konservativ, er blevet citeret for som formand for Skatteudvalget at være kommet med nogle meget firkantede udtalelser om de grønne afgifter, og fru Ester Larsen fra partiet Venstre – som er formand for Sundhedsudvalget – vakte jo stor opsigt ved at komme ud med nogle forslag om, hvordan man kan løse sygeplejerskekonflikten. Og jeg har da ikke mistænkt de to for på noget tidspunkt at svinge voldsomt med kasketten, fordi de er udvalgsformænd det ene og det andet sted. Men det blev markeret i pressen, og sådan er det, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Bjørn Elmquist, når han siger, at det er meget vanskeligt og

undertiden næsten umuligt for Udenrigsministeriets repræsentation at komme med oplysninger. Men så synes jeg, Udenrigsministeriet i stedet skal fremsende de officielle dokumenter, som f.eks. UNHCR's forbindelsesofficer i det pågældende land har, uden at fortolke og ideologisere.

Vi har jo konkret det problem i Armenien, som er beskrevet ganske grundigt i Politiken i dag. Der har Udenrigsministeriet jo selv tilkendegivet at det ikke har nogen repræsentation, og så burde det afstå fra at komme med en beskrivelse af menneskerettighedssituationen, som går på tværs af UNHCR's.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Bjørn Elmquist ironiserer lidt over, hvori forskellen består, når hr. Flemming Hansen, som er formand for Skatteudvalget, udtaler sig som formand for Skatteudvalget, kontra når hr. Bjørn Elmquist, som er formand for Retsudvalget, udtaler sig som formand for Retsudvalget.

Forskellen er vel, at det, hr. Flemming Hansen siger, er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det var ikke den sidste korte bemærkning, som bragte mig på talerstolen, skal jeg skynde mig at sige. Den passerer i ubemærkethed. Den kommer til at stå i fortrykket med navns nævnelse og kildeangivelse.

Nej, jeg ville sige til fru Anne Baastrup, at det kan jeg være helt enig i. Og jeg vil da også godt sige, at jeg har været med til som formand for Amnesty International for et år eller to siden at protestere over, at der blev citeret – sådan som både fru Anne Baastrup og hr. Søren Søndergaard har været inde på det – på en måde, som man i organisationen måtte opfatte som ude af sammenhæng.

Som jeg har forstået af udenrigsministerens indlæg her og af udenrigsministerens udtalelser i forbindelse med de samråd, han har været i i Retsudvalget, er det nogle af de ting, som man måske kan rubricere under fejl. Når vi nu henstiller så tydeligt, som det er sket under denne debat, og udenrigsministeren har sagt, som han har i sin tale, så må vi i hvert fald også gå ud fra, at det ikke vil ske mere.